

אזהרות נחוצות

פון

התאחדות הרבנים דאה"ב וקנדא

וואָס מען טײַט דערמיט די סײַ-
פּהנע פּיט.

אײַך וואָרענען מיר אַז ווען מען
קױפּט אַ וואָך מיט אַ הכשר, אפילו
מיט אַ הכשר פון דעם בעסטען
בית דין, אָדער רב המכשיר, מח
דער פּראָדוקט האָבען אַזאָ חותם
אַז מען זאָל אים נישט קענען אױס-
טײַשען און פּאַרבייטען. דאָס הייסט
אַז מען זאָל דערקענען אַז מען
איז אימגעגאַנגען מיט דעם חותם.
ווען נישט קומט אױס אַז מען
פּאַרלעזט זיך אױף דעם סוחר אָדער
אימפּאָרטער. עס איז נישט קײן
אױסערשיד אױב דאָס איז געפאַקט
אין אַ שאַכטעל אָדער פּלעשעל.
צו אַנדערע פּאַקונג. אױך איז נישט
קײן אױסערשיד צו דאָס איז אַן
אַרטיקעל פון אַמעריקע, אָדער פון
אײראָפּע, צו אײַך ישראל.
זלהשומעם יונעם חבוא עליהם
ברכת טוב.

מיר וואָרענען מיט אַ האַרבער
אזהרה, אַז מען זאָל נישט קױפּען
קײן פּיללע פּיט — דאָס הייסט
פּיט וואָס האָבען נישט אױף זיך
די הייסט מיט די שײפּען (קשקשת)
— טײַדען אַ איד אַ נאָמן אױף
כשרות וואָס איז זיך נישט מורה
היתר, האָט דאָס אַלײן געמאַכט פון
די גאַנצע פּיט.

אױך זענען מיר מזהיר אַז מען
סאָר נישט שיקען געמאַלענע פּיט,
אָדער פּיללע פּיט מיט אַ גױ, אַז
אײַך נישט מיט אַ איד וואָס איז
נישט באַגלייבט אױף כשרות, נאָר
ווען דאָס איז פּאַרפאַקט און סאָר-
זען מיט אַ געהעריגען חותם.

אױב מען קױפּט פּיט אױף אַ
פּלאַץ וואָס מען פּאַרקױסט דאָרט
אױך טריפּה פּיט (ווי למשל אין
די קאַנטרי געשעפּטען וכדומה) —
זאָל מען נישט נוצען די מעסערס

התאחדות הרבנים דארצות הברית וקאנאדא

פאַרגעס נישט אז אלע פּראָדוקטען מיטען
הכשר פון התאחדות הרבנים וויא פּאדע, אויל,
פּפּה צוקער און זאַלץ, בעקעריי פּראָדוקטען,
י"ג האָבען נישט דעם דערמאַנטען חותם.